

Bregendahl: Den sidste Ottring af den ærede Taler, der nu satte sig, er vistnok ganske rigtig, og jeg skal derfor ogsaa bestræbe mig for at fatte mig saa kort som muligt, og ikke igjen oprippe den Discussion, som har fundet Sted ved Sagens 2den Behandling; men naar den ærede Rigsdagsmand ved at forsvare det Forslag, som er stillet af ham tilligemed 14 andre ærede Medlemmer af Thinget, har fremhævet, at det kun var en formel Betragtning, som afholdt Regjeringen fra at modtage et saadant Forslag som det, der her er stillet, idet Forslaget indeholdt Alt, hvad Regjeringen har forlangt, og kun indeholdt en lille Smule mere, skal jeg bemærke, at jeg ikke troer, at det er en blot formel Betragtning, som afholder Regjeringen fra at gaae ind paa et saadant Forslag. Efter hvad den høitærede Indenrigsminister allerede under Sagens 2den Behandling noksom tydeligt har udtalt, er det nemlig en Betragtning, der i allerhøieste Grad er begrundet i Sagens Realitet, idet Forslaget er altfor løst og altfor ubestemt stillet og kaster det hele Ansvar over paa Regjeringen. Naar Regjeringen skulde betragte Forslaget saaledes, at det var et ligegyldigt Tillæg, der var givet ved Forslaget, og det kun var Meningen, at Regjeringen skulde benytte den Bemyndigelse, som gives ved Forslaget, naar den stemte overens med Regjeringens eget Forslag, saa feer jeg ikke, hvad denne videre Bemyndigelse skulde nytte til. Skal den videre Bemyndigelse, som Forslaget indeholder, derimod have nogen Betydning, og det maa man vel antage, thi hvorfor holder man ellers paa, at det skal blive staaende, saa maa det være den, at det bliver paa Regjeringens Ansvar at bestemme, hvilket af disse to Foretagender, som Forslaget indeholder, der skal begyndes paa at udføres, og den høitærede Indenrigsminister har jo tydeligt udtalt, at dette Ansvar vilde Regjeringen ikke paatage sig, uden der gives en nærmere Betegnelse af, hvorledes Reiningen skal være, og hvad der igrigt hører til for at føre Sagen igjennem. Jeg troer derfor, at dette Forslag, uagtet de Forskjelligheder, som den ærede Rigsdagsmand har omtalt, at der skulde være imellem dette Forslag og det Forslag, der blev forfattet ved 2den Behandling, dog i det Bæ-

sentlige maa betragtes paa samme Maade af Regjeringen, og jeg kan derfor ikke Andet end fastholde den Mening, at Vedtagelsen af et saadant Forslag er, som der er blevet sagt, det Samme, som at forkaste Loven, eller om Loven ogsaa gaaer igjennem begge Rigsdagens Afdelinger, da at Forslaget ikke bliver til Lov, eller om endog saa dette skulde skee, at Forslaget dog ikke leder til nogensomhelst Nytte. Jeg kan ikke troe, at man kan gjøre noget mere Skadeligt med Hensyn til Fremme af den hele Jernbanesag, ikke alene af en Tværbane, men ogsaa fornemmelig af en Længdebane, end ved nu ikke at ville give Regjeringen den fornødne Understøttelse til at tage fat paa en practisk Begyndelse af Sagen. Jeg kan derfor ikke Andet, end opfordre Enhver, hvem det ligger alvorligt paa Sinde, at Jernbanesagen fremmes i Jylland, at stemme imod dette Forslag. Det Forslag, i hvis Stillelse jeg har deeltaget med 14 ærede Medlemmer af Forsamlingen, er, som den ærede Ordfører allerede har bemærket, tiltraadt af Udvalgets Fleertal. Jeg skal derfor, med Hensyn til dette Forslag, satte mig i Korthed. Jeg troer, at det vil erkjendes, idetmindste af det større Fleertal her i Salen og navnlig af det store Fleertal af dem, som stemte for den Redaction, der under 2den Behandling blev vedtagen af Lovudkastets § 1, at, naar dette Forslag blev vedtaget, da vilde det være nødvendigt, at det maatte undergaae en Omredaction til Sagens 3die Behandling. Grunden til, at dette Forslag alligevel gik igjennem ved Sagens 2den Behandling, var, antager jeg, for deres Vedkommende, der stemte for dette Forslag — det var idetmindste Tilfældet for mit eget Vedkommende — den, at det mere tydeligt angav, hvad der var Meningen, at nemlig denne Forbindelsesbane imellem Tværbanen og Randers, ikke skulde paavirke den Linie, hvorefter Tværbanen skulde bygges, og at man ikke fandt dette tilstrækkelig tydeligt udtrykt i det Forslag, der under 2den Behandling var stillet af 3 ærede Medlemmer af Udvalget paa Afstemningslisten under Nr. 7, idet der efter dette Forslag nærmest maatte antages, at være tilkjendegivet, at Tværbanen skulde føres saa nær som muligt op til Randers. Dette